

Το φλαμίνγκο και ο γλάρος

1° Νηπιαγωγείο Ν. Περάμου
5° Νηπιαγωγείο Χρυσούπολης

Νηπιαγωγοί : **Χαβελάκη Ματίνα**
Ζαρζούκη Ματίνα

Μια φορά κι ένα καιρό, ένα ροζ φλαμίνγο που το έλεγαν Φλύκα ζούσε σε
μια λιμνοθάλασσα κοντά στην Χρυσούπολη.
Είχε ψηλά πόδια, μακρύ λαιμό κι ένα τεράστιο ράμφος.

Όλη μέρα βουτούσε το κεφάλι του στο νερό για να βρει φαγητό, μικρά ψαράκια και κόκκινες γαριδούλες που βάφουν τα φτερά του ροζ.

Μια μέρα που ο Φλύκας έψαχνε για φαγητό ένας γλάρος τον είδε από ψηλά και προσγειώθηκε κοντά του.

- Καλημέρα! Είμαι ο Μπόμ.τος ο Γλάρος.
- Καλημέρα, είπε το φλαμίνγκο. Είμαι ο Φλύκας.
- Τι κάνεις εδώ?
- Ψάχνω να βρω φαγητό.

- Μόνος σου? Δεν έχεις κάνα φίλο? ρώτησε ο Μπόμπος.
- Είμαι μόνος, δεν έχω φίλους. Οι φίλοι μου πέταξαν στην Αφρική, απάντησε ο Φλύκας.
- Και γιατί δεν πέταξες μαζί τους? ρώτησε πάλι ο Μπόμπος.
- Φύγανε κρυφά ένα ξημέρωμα και μ' αφήσαν μόνο.

-Μα γιατί δεν σε ήθελαν? Δεν ήσαστε φίλοι? ρώτησε ο γλάρος.

-Εγώ φταίω. Τους έδιωξα με την άσχημη συμπεριφορά μου.

Τους έκλεβα το φαγητό, θύμωνα συνέχεια και τους ράμφιζα με το ράμφος μου, τους κορόιδευα διαρκώς. Έτσι κι αυτοί με βαρέθηκαν κι έφυγαν κρυφά χωρίς εμένα, απάντησε το φλαμίνγκο.

- Και τώρα? ρώτησε πάλι ο Μπόμπος.
- Τώρα το μετάνιωσα αλλά είναι πολύ αργά. Είμαι ένα δυστυχημένο και μόνο φλαμίνγκο. Θέλεις εσύ να γίνεις ο φίλος μου?
- Βεβαίως θέλω αν υποσχεθείς να συμπεριφέρεσαι σωστά, είπε ο γλάρος.
- Το υπόσχομαι απάντησε ο Φλύκας χαρούμενος.

Από εκείνη την μέρα τα δυο πουλιά ήταν αχώριστα.
Μαζί ψάρευαν , μοιραζόντουσαν την τροφή τους, πετούσαν ψηλά,
καθόντουσαν δίπλα δίπλα και κουβέντιαζαν πολύ. Ο Φλύκας έλεγε ωραίες
ιστορίες από την Αφρική και ο Μπόμπος από την λιμνοθάλασσα.
Μια μέρα οι δύο φίλοι αποφάσισαν να πάνε μια εκδρομή.

Αφού το σκέφτηκαν πολύ αποφάσισαν η εκδρομή τους να είναι στη θάλασσα. Ο Μπόμπος είχε ακούσει για κάτι μαγευτικές παραλίες στη Ν. Πέραμο που τις έλεγαν αμμόλοφους και πάντα είχε την περιέργεια να τις γνωρίσει για να μάθει γιατί τις λένε έτσι. Αφού έκαναν τους απαραίτητους ελέγχους στα φτερά τους ξεκίνησαν το ταξίδι τους. Πέταξαν μια ολόκληρη ώρα προς τα δυτικά όταν άρχισε να φαίνεται από ψηλά η Ν. Πέραμος.

Άρχισαν σιγά σιγά να κατεβαίνουν ώσπου είδαν κάτι που τους παραξένεψε.
Πάνω σ' ένα βράχο καθόταν ένας γλάρος, γέρος και φαφούτης και από
κάτω ήταν μαζεμένοι πολλοί γλάροι που τον άκουγαν με προσοχή.
Περίεργοι ο Μπόμπος και ο Φλύκας κατέβηκαν και πήγαν κι αυτοί σε μια
άκρη να ακούσουν το γέρο γλάρο που τον φώναζαν Σοφό.

Τι όμορφα λόγια ήταν αυτά που έλεγε. Μιλούσε για την αξία της φιλίας και της συγγνώμης, την αγάπη, για το σεβασμό προς τους άλλους. Μετά από λίγη ώρα η καρδούλα του Φλύκα χτυπούσε δυνατά. Πόσο τον είχαν αγγίξει τα λόγια του σοφού γλάρου! Ήταν σαν να τον γνώριζε και μιλούσε γι' αυτόν. Πόσα λάθη είχε κάνει, πόσο άσχημα είχε συμπεριφερθεί στους φίλους του. Έπρεπε οπωσδήποτε να τους ζητήσει συγγνώμη και να τους πει ότι τους αγαπούσε πολύ.

Μετά από αυτό ξεκίνησαν τις βόλτες στη Ν.Πέραμο.

Και που δε πήγαν. Πήγαν στο κάστρο του Βρασιίδα, πήγαν στους αμμολόφους και κατάλαβε επιτέλους ο Μπόμπος γιατί τους λέγαν έτσι, πήγαν στο νησάκι απέναντι από την Ν.Πέραμο εκεί που μαζεύονται οι γλάροι, στο λιμάνι, στους αμπελώνες και στους ελαιώνες.

Πήγαν στην καινούρια παιδική χαρά, στο τένις, και καταχάρηκαν τα καθαρά νερά της θάλασσας.

Έμειναν 5 ολόκληρες μέρες και απόλαυσαν τις διακοπές τους.

Όταν γύρισαν στη Χρυσούπολη τους περίμενε μια έκπληξη. Είχαν έρθει από την Αφρική τα Φλαμίνγκο και ο Φλύκας πέταξε από την χαρά του. Δεν έχασε στιγμή και άρχισε να αγκαλιάζει τους φίλους του και να ζητάει συγγνώμη. Από εκείνη την ημέρα ο Φλύκας ήταν ευγενικός και συμπεριφερόταν σαν αληθινός φίλος.

Όλοι τον αγαπούσαν και ήταν πολύ ευτυχισμένοι. Και από όλους περισσότερο ήταν ο Μπόμπος, που βοήθησε τον Φλύκα να καταλάβει το λάθος του και να κερδίσει την αγάπη των φίλων του.